

ראיון עם מיכה עמית

רם סופר

מיכה עמית הוא אחד משחקני הברידג' הבכירים הוותיקים בארץ, הפעיל במשך שנים בהתאגדות הברידג' ומשמש זה למעלה מ-10 שנים בתפקיד הקפטן הספורטיבי הארצי. פירוט מלא על תפקיד זה, משמעותו והפעילות הכרוכה בו ימצא הקורא בהמשך הראיון. שוחחנו גם על הקריירה האישית של מיכה בברידג' ועל השקפותיו לאחר שנים כה רבות של פעילות בתחום.

כמה זמן אתה משחק ברידג'?

למעלה מ-40 שנים. התחלתי לשחק במועדון הברידג' בקריית חיים. ההישג הרציני הראשון שלי היה במסגרת נבחרת הצעירים בשנות ה-70.

מהם הישגיך הבולטים?

אני משחק בליגה הלאומית מאז שהוקמה – כנראה יותר מכל שחקן אחר בישראל. החמצתי רק עונה אחת. שלוש פעמים הייתי אלוף ישראל לזוגות מעורבים, זכיתי בגביע פהר והייתי חבר נבחרת הצעירים ב-1975. לצערי לא הייתי אף פעם נבחרת הפתוחה. כמה פעמים שימשתי קפטן נבחרת בתי הספר ופעם אחת (ב-2004) - קפטן הנבחרת הפתוחה.

מי היו שותפיך הבולטים?

אזכיר רק את השותפים שאיתם שיחקתי מספר שנים: קודם כל אבי **דוד עמית** ז"ל, ממייסדי המועדון בקריית חיים, אשר לימד אותי את המשחק והכניס אותי אל העולם המופלא הזה. לאחר מכן שיחקתי עם **אריק עמיר**, שותפי לנבחרת הצעירים, כמה שנים עם **מוטי גלברד** וכן עם **עופר טל**. היו לי עוד כמה שותפים לעונה אחת או שתיים, ובשנים האחרונות אני משחק עם בני **אסף** ונהנה מאד מהשותפות.

מהם עיסוקיך מחוץ לברידג'?

אני עוסק בתחום המחשבים. יש לי רקע נרחב בתחום זה. הייתי תכניתן ראשי בחיל-הים, ועד היום אני עוסק בנושאים שונים של מחשוב וניתוח מערכות.

מהו בעצם תפקיד "הקפטן הספורטיבי הארצי"? במה הוא מתבטא?

זוהי שאלה קצרה עם תשובה ארוכה. רוב השחקנים מכירים

את הקפטן הספורטיבי בסניף שלהם. הוא זה שמפעיל את המועדון ואחראי על ארגון כל הפעילות. במקרים רבים זהו גם בעל המועדון. "קפטן ספורטיבי ארצי" זה אותו דבר, אבל ברמה ארצית. חוץ מזה יש לו עוד תפקידים ופעילויות. במשפט אחד אפשר לומר שהוא אחראי בגדול לכל מה שקורה בברידג' **התחרותי** בישראל, החל מרמת השחקן המתחיל במועדון וכלה ברמת הנבחרות הלאומיות. אני עוסק גם באלפים וגם באלופים. זה מתחיל מתכנון הפעילות הארצית השנתית. תכנית הפעילות הספורטיבית הארצית הופיעה בשער האחורי של הירחון בחודש שעבר, וכן בלוח השנה שהשחקנים מקבלים כשהם נרשמים להתאגדות הברידג'. על הקפטן מוטלת האחריות לתכנן את כל האליפויות, הליגות, גביע המדינה, גביע הנפילים והפסטיבל הבינלאומי בתל אביב. הוא אחראי גם לבחירת כל הנבחרות הייצוגיות, החל מהנבחרות הצעירות ועד לנבחרות הבוגרים.

האם זהו איננו תפקידן של הוועדות השונות?

יש שיתוף פעולה מלא והדוק ואני מסתייע הרבה מאד בוועדות אלה. הקפטן הארצי נושא באחריות העל.

תוכל לפרט קצת בנושא הנבחרות?

אנו עושים כל מאמץ כדי להגיע לנבחרות הטובות ביותר שניתן להציב. זה כולל את שיטת הבחירה של השחקנים ואת משחקי המבחן והאימונים של הנבחרות. כמובן שזה כרוך גם בהשקעה כספית רבה.

עליי לציין בסיפוק ששנת 2010 הייתה מוצלחת ביותר במישור הבין-לאומי. הנבחרת הפתוחה שלנו השיגה מדליית ארד אירופאית, נבחרת הסטודנטים שלנו השיגה מדליית ארד עולמית, וכמובן גולת הכותרת – מדליית הזהב העולמית של נבחרת הצעירים. באיזה מקום אחר תמצא כותרות: "ישראל אלופת העולם"?

האם מדובר בשינוי משמעותי במעמד הברידג' הישראלי בעולם? זה אינו שינוי, אלא התבססות בצמרת. תמיד היינו בין הטובים. יש כאן צירוף של נסיבות – הנבחרת הצעירה שלנו היא אחת משלוש הגדולות בעולם על פי כל קנה מידה, ותמיד יש לה גם דור המשך. נבחרת הבוגרת הצלחנו השנה לרכז יחד את הזוגות הטובים ביותר שיש לנו, והתוצאות מדברות. ההישג הקנה לנו את הזכות להשתתף בשנה הבאה גם במונדיאל של הברידג', הלוא הוא ה"ברמודה בול", ונקווה שנצליח גם שם.

מה בקשר למעמדו של ענף הברידג' בישראל?

יש לנו בעיה מחוץ לקהילת הברידג'. לצערי עדיין אין ביטוי מספיק לכך בתקשורת. כתבי הספורט מתעלמים מאתנו. אין ענפי ספורט אחרים שהשיגו מדליות כה רבות, אבל אפילו מקום 17 בענף כמו גלישת גלים או סקווש זוכה לכותרות רבות יותר, שלא לדבר על השחמט שהוא ענף דומה לנו, אך הרבה יותר פופולרי

בתקשורת.

אולי יש לעשות יותר מאמצים ביחסי ציבור?

אנו עושים זאת כל הזמן וההנהלה האחרונה הצליחה בכך יותר מקודמותיה. אחרי שזכינו באליפות העולם לצעירים הזכירו אותנו ואף זכינו להתראיין בטלוויזיה ובעיתונות, אבל עדיין זה רחוק ממה שאנו צריכים וממה שמגיע לנו לאור ההצלחות.

האם תוכל לפרט גם את תפקידי הקשורים לברידיג' ברמות הפחות גבוהות?

ראשית אציין כי טיפוח אלופים וחתירה למצוינות חשובים בכל ספורט – הרי אלופים סוחבים אחריהם את האלפים. כעת אפרט כמה מתפקידי של הקפטן הספורטיבי הקשורים לברידיג' העממי יותר:

- תכנון מתכונת התחרויות הארציות, כולל התקנון של כל תחרות;
- הנחלת חוקת הברידיג' וערכי התנהגות אתית לשחקנים;
- קידום והכשרתם של מנהלי התחרויות להעלאת רמתם המקצועית;
- אחריות לנושאי נקודות אמן ותארים.

לנושא האחרון, למשל, יש חשיבות רבה, מכיוון שהוא עוזר למשוך משתתפים לתחרויות. מערכת התארים יוצרת רצון להמשיך להשתתף ולהשתפר. שיטת נקודות האמן שלנו מבוססת על העיקרון שככל שהתחרות גדולה יותר וחזקה יותר, כך ניתן לצבור בה נקודות רבות יותר ולהתקרב מהר יותר לתואר הבא.

אכן נראה שהתפקידים רבים. את כל הדברים האלה עליך לעשות בעצמך?

אמנם אפשר למצוא את טביעת אצבעותיי כמעט על כל מסמך הקשור לתחרויות, ואני מעורב במידה רבה בכל פעילות הוועדות, אבל אני לא "סופרמן" ולא עושה הכול לבד. לשמחתי אני נעזר באנשים מעולים רבים שגם הם מתנדבים למען קהילת הברידיג'. ברשותך אפרט על כמה מחברי הצוות הנהדר העומד לרשותי. אתחיל מראש מדור התחרויות בהתאגדות **אילן שזיפי**, שהוא למעשה זרועי הארוכה כאשר פורטים את כל ההחלטות והתכנונים לשפת המעשה. בנוסף, ישנן ארבע ועדות ספורטיביות עם מיטב האנשים שמשקיעים הרבה מזמנם ומרצם - והכול בהתנדבות: ועדת הסגל והנבחרות בראשות **אורי גלבווע**, ועדת הצעירים בראשות **מיכה מרק**, ועדת החוקה בראשות **ברי אבנר**, ועדת נקודות אמן ומושבים בראשות **משה מנור**. זה המקום גם להודות לשלושת הקפטנים המחוייבים משה מנור (צפון), **יעקב מיניץ** (מרכז) ו**אביבה בן-ארויה** (דרום) על פועלם הרב, וכמובן לכל הקפטנים בסניפים.

כמה זמן אתה כבר בתפקיד הזה?

הקפטן הספורטיבי הוא אחד מחברי ועד העמותה, והוא עומד לבחירה אישית וחשאית מדי שנתיים. אני נבחרתי כבר שש פעמים לתפקיד זה – יותר מעשור. לשמחתי תמיד נהניתי מאמון

גורף ונבחרתי לתפקיד כמעט פה אחד. גם בעשרים השנים לפני כן הייתי פעיל בתפקידים ציבוריים שונים, והייתה לי הזדמנות לתרום בוועדות שונות ובפעילויות מגוונות לטובת ההתאגדות לברידיג'.

כיצד אתה משווה את הוועד הנוכחי של ההתאגדות עם ועדים קודמים שהיית חבר בהם?

אני סבור שהוועד הנוכחי הוא אחד המוצלחים ביותר אי פעם, ויתרונו הגדול הוא בעיקר בנושא קידום הברידיג' ופיתוח אפיקים חדשים: החל מבתי הספר, דרך האוניברסיטאות והמתנ"סים, ועד הקהל הרחב. כמו-כן ישנו שיפור משמעותי לעומת ועדים קודמים בנושא פרסום ויחסי ציבור, ונוצר קשר הדוק עם רשויות הספורט השונות. ברמה האישית אציין את שיתוף הפעולה המצויין בין חברי הוועד.

כיצד אתה רואה את המשך דרכך בתפקיד?

מאז ומתמיד אני שואף לחדש קצת, לשפר ולשנות, אבל מצד שני אני חסיד של מהפכות חריפות. השינויים הם הדרגתיים, ואני מקווה מאוד שהם בכיוון הנכון. תפקידי הוא לראות מה טוב לארגון במבט אסטרטגי כולל, ולא לכבות שרפה מקומית או להיענות לצורך זמני. אני משתדל לעשות זאת בצורה "ממלכתית". מדובר על כ-100 מועדונים עם אלפי שחקנים שיש לאזן ולתאם בין הצרכים של כולם, כאשר לפעמים יש להם אינטרסים מנוגדים.

אגב, מספר השחקנים הפעילים הגיע לאחרונה לשיא.

את הקרדיט על כך צריך לתת בעיקר למועדונים וליוזמות של ההתאגדות בנושא קורסים למתחילים, ולא לי. בשנתיים האחרונות ישנה מגמה חזקה של הצטרפות חברים חדשים. מצד שני, לצערי ישנם כל הזמן גם רבים שנוטשים, ואולי הדבר טבעי. מבחינת מספר ההשתתפויות בתחרויות המצב יציב וכרגע אין עלייה משמעותית.

האם האינטרנט גורם לשחקנים לפרוש מהפעילות המועדונית?

לא באופן משמעותי. יש שחקנים שקשה להם להגיע למועדון, ויש כאלה שהתאכזבו מאווירה לא טובה במועדון או שזמנם אינו מאפשר להם פעילות סדירה במועדון, ולכן הם מעדיפים את האינטרנט. השפעה לא מעטה יש גם למועדוני ספורט ומתנ"סים המאפשרים לשחק בחינם, מה שגורם ל"עריקה" משמעותית. לבסוף, ישנם אנשים שפשוט מעדיפים ברידיג' ביתי ללא המתח התחרותי.

אתה פעיל במשך שנים רבות במועדון הקריות. מה המיוחד בו?

מועדון הקריות הוא הבית שלי. חשוב לציין שמועדון הקריות אינו סניף פרטי, אלא עמותה שהיא מלכ"ר. מיד לאחר שלמדתי ברידיג' (בגיל 19) הצטרפתי למועדון זה והתנדבתי לעזור בפעילות. החברים שמו עלי עין. בגיל 20 נבחרתי לראשונה כקפטן של הסניף, ומאז אני נבחר מחדש לתפקיד זה מדי שנתיים בבחירות חשאיות. אולי נראה שאני "דבוק" לכיסא זה יותר מ-40 שנים, אבל אני רוצה להאמין שחברי המועדון מרוצים מפעילותי.

השחקנים. יש גם מה לשפר במערכת נקודות האמן. ישנם תארים שקשה להגיע אליהם, והדבר גורם לחלק מהשחקנים להתייאש ולהפסיק להשתתף מהתחרויות כי הם לא רואים אופק התקדמות. כמו-כן ישנה בעיה לא קלה לפתרון של שחקנים, בעיקר מהפריפריה, המתקשים להגיע לתחרויות.

אנו מתקרבים לפסטיבל הבריידג' הבינלאומי של תל אביב. כיצד אפשר להפוך אותו לבינלאומי יותר כמו פסטיבל אילת?

כאן ישנם קשיים אובייקטיביים. טבעי ששחקן מאירופה יעדיף את אילת בנובמבר על תל אביב בפברואר. תל אביב אינה מהווה אטרקציה מיוחדת, וכיום ישנם יותר ויותר פסטיבלים מתחרים באירופה, והשחקנים מחו"ל מעדיפים לשחק שם - כל מה שהם צריכים זה להיכנס למכונית או לרכבת. גם הפרסים שם גבוהים יותר. לכן ממש קשה להשיג אורחים, ואנו נאלצים להסתפק בהזמנת כמה שחקני נבחרות ברמה גבוהה.

לטעמי, פסטיבל תל אביב קצת דחוס מדי. יש המון תחרויות, ואנשים מנסים להשתתף בכל התחרויות ומתעייפים. עם זאת, כל עוד יש ביקוש עלינו לתת את ההיצע. בסך הכול זהו מפעל יפה מאוד, וכ-10,000 השתתפויות שיש בו כל שנה מוכיחות זאת.

תודה רבה! אני מאחל לך ולהתאגדות הצלחה ארגונית בפסטיבל הקרוב, ולקוראינו – הצלחה בתחרויות עצמן.

למרות התנאים האובייקטיביים הקשים סניף הקריות הפך לסניף גדול ומפואר. צמחו ממנו שחקנים בכירים רבים לרבות חברי נבחרות לאומיות. מבחר התחרויות המוצע בסניף הוא אולי המגוון בארץ. גולת הכותרת היא תחרות "הסגל הקריית" שמתכונתה דומה לסגל הארצי. מגיעים אליה שחקנים מכל אזור הצפון ואפילו מאזור המרכז. אני גאה בכך שמועדון הקריות הוא אחד הסניפים היחידים שכל השחקנים הבכירים החברים בו משתתפים בתחרויות שלו, ולא דווקא עם ספונסר.

אני עצמי משחק באופן קבוע פעם בשבוע במועדון. לצערי, בגלל פעילויות הרבות אני משחק הרבה פחות ממה שהייתי רוצה. פעם נוספת בשבוע אני משמש מנהל תחרות. אני אוהב גם את השיפוט ולפני כמה שנים קיבלתי את התואר "מנהל תחרויות בינלאומי" מטעם התאגדות הבריידג' האירופאית.

האם ישנם דברים שהיית רוצה לשנות בבריידג' הישראלי?
שאלה טובה. ישנם דברים שאפשר לעשות, דברים שקשה לעשות, ובמקרים אחרים ישנן עובדות חיים שקשה לשנותן. כך לדוגמה אינני אוהב את תופעת הספונסרים ואת הכסף המעורב במשחק הבריידג', אבל העולם מתקדם בכיוון אחר והיום הכול ביזנס. אולי זה מה שמניע את הגלגלים.

בנושא תנאי המשחק בתחרויות יש מה לשפר. היה נחמד אם היו לנו כל הזמן תנאי משחק טובים עם אולמות כמו בגני התערוכה. בימים אלה מתבצע שיפוץ מועדון הכדורת ברעננה לרווחת